

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sapientissima Dei Mvndvm Regentis Gvbernatio; Ex qua
pendent, quæ vulgò in Casv, Fortvna, Fato, Esse Pvtantvr**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1645

§. 3. D. Ambrosij contra fatales stellas argumenta & rationes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52314](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52314)

ſtari, & triftis naturâ lætari: neque fatiẽ
 quiſpiam in lætiſſimos cachinnos effuſior
 eſt, quàm cum melancholicus in riſum at-
 que iocum erumpit. Qui autem, ex poſi-
 tura ſtellarum, bella, victorias, incendia,
 nuptias, magnatum mortes, proditiones,
 fœdera, pacem, amicitias, inimicitias pro-
 mittunt & antedicunt, malo aſtro nati, &
 planè calendario indigni ſunt. Nec enim
 merentur, inter Sanctos ſcribi, qui docere
 audent; quod Sancti omnes refutauerunt.

§. III.

*D. Ambroſij, contra fatales ſtellas; ar-
 gumenta & rationes.*

**S. Am-
 broſ. ſu-
 per epift.
 ad Co-
 loſſ. c. 2.**

Pugnat contra fatales ſtellas, cum Apo-
 ſtolo, D. Ambroſius, qui primò aſtologi-
 am hanc oſtēdit, fidelibus eſſe periculofam,
 his verbis: *Videte, ne quis vos depradetur
 per Philoſophiam & inanem fallaciam, ſecun-
 dùm traditionem hominum, ſecundùm elemen-
 ta huius mundi, & non ſecundùm Chriſtũ &c.*
 Deinde indicat, quinam eiufmodi aſtolo-
 giæ ſe mancipent. *Quia quæ ad præſens ſunt,
 & cernuntur oculis ſuavia, & oblectabilia vi-
 dentur, aliquantos ſeducunt, qui ſpiritualem
 rationem deſpiciendam & ridendam putant de-
 ſperatione futuri, omnem vim aſtris aſignan-
 tes,*

tes, carnali rationi obnoxij, ne grania credenda sint sustolli posse in cœlum, neue lenia, venire ad terras, aut aliquid corporeum, sine rerum admixtione, generari, repugnantes potentia ac providentia Dei. Hanc ergo tertio traditionem vel philosophiam fallacem & inanem appellat, quia non à potentia Dei ordinata est, sed ab imbecillitate ratiocinationis humane, quæ potentiam Dei, intra scientiam suam coarctat. Quarto docet, in quanta absurda abducatur hæc opinio. Nonnulli natiuitatum, inquit, tentauerunt exprimere qualitates, qualis futurus sit unusquisq, qui natus sit: cum hoc non solum vanum, sed etiam inutile quærentibus, impossibile pollicentibus. Quid enim tam inutile, quàm ut unusquisq, persuadeat sibi hoc esse, quod natus est? Nemo ergo debet vitam suam, studium, morésq, mutare, eniti, quò melior fiat. Sed in ea persuasionem neque probum potes laudare, nec condemnare improbum, qui necessitati natiuitatis suæ respondere videtur. Et quomodo Dominus aut bonis præmia proposuit, aut improbis pœnas, si facit necessitas disciplinam? & conuersionem stellarum cursus informat? Et quid est aliud, quàm hominem de homine exnere, si nihil moribus, nihil institutioni, nihil studio relinquitur? Quinto ex-

Idem lib.

4.

Hexam.

c. 4.

emplis hanc vanitatem euertens pergit :
Quàm multos videmus ereptos criminibus, atq; peccatis, in meliorem ſtatum eſſe conuerſos? Redempti ſunt Apoſtoli, & congregati ex peccatoribus: non utique natiuitatis ſuæ hora, ſed Chriſti eos ſanctificauit aduentus, & hora Dominicæ paſſionis redemit à morte. Latro ille damnatus capitis, ille cum Domino Crucifixus, non beneficio natiuitatis ſuæ, ſed fidei confeſſione ad Paradifi æterna tranſiit. Ionam in mare non vis natiuitatis, ſed diſſimulatio diuine præceptionis præcipitauit, & offenſa: eundemq; cetus excipiens ad iudicium futuri myſterij, poſt triduum, reuoluit, & prophetiæ merito gratiæ reſeruaui. Petrum de carcere, imminente morte perimendum, Angelus Chriſti, non ſtellarum ſeries liberauit. Paulum cæcitas conuertit ad gratiam, & percuſſum à vipera, turbatoq; naufragio, non remedia natiuitatis, ſed deuotionis merita ſeruauerunt. Quid de illis dicimus, qui eorum precibus, cum fuiſſent mortui, reſurrexerunt? Utrum illos ſua natiuitas, an Apoſtolica gratia reſuscitaui? Quid opus fuit, ut ſe jeiunijs periculisq; committerent? ſi ad quod volebant, natiuitatis beneficio poterant peruenire? Quod ſi credidiſſent, dum expectant fatorum neceſſitatem, nunquã perueniſſent ad tantam gratiam. S. IV.